

HET WASMEER UIT MIJN JEUGD

Ab Noorman

Onder de rook van Hilversum ligt het Wasmeer, de gemeente Hilversum voerde het rioolwater naar deze plas, het stonk dan ook behoorlijk.

Aan de rand kampeerden vele Amsterdammers, die zelfs pootje baadden in het vieze water.

Maar, daar wil ik nu over schrijven, het was voor ons jongens een uniek gebied, "swinters om te schaatsen en het hele jaar om vogels te bestuderen. De stank bleef, maar daar wen je aan, voor ons was er veel te zien en te horen.

Er waren veel Watersnippen, als je ze stoorde, vlogen ze zig-zag weg, ze zijn erg schuw, stond je achter het riet of hoge brandnetels, dan kon je ze goed bekijken, wat zijn ze prachtig getekend en het lijkt wel of ze het weten en zich zelf bekijken in de waterspiegeling.

Indertijd waren er nog meer kleine plasjes, begroeid met vele wilde planten, o.a. wilgenroosje, zonnedauw enz... Hier waren ook veel vogels te zien, om wat te noemen, Tureluurs, Bosruiters, Witgatjes, Oeverlopers en alle soorten eenden, vooral in de trektijd.

Wij hadden het geluk, een porseleinhoen te zien, ze zijn kleiner dan een Waterral met rossig-gele onderstaart dekveren, poten groen, op de snavel een rood beugeltje.

Ons eerste vogelboek was "Zien is kennen" en we hadden een verrekijker uit de Hema, dit was ons grootste bezit.

Bergeenden waren er toen niet zo veel als nu, maar bij een vennetje bij Bluk hoorden we de nachtzwaluw en eenmaal hebben we hem gezien. Korhoenders zaten er meer als nu, Hagedissen ontelbare, Geelgorsen, Klapeksters en Wulpen. Het was een oord voor vogelliefhebbers om geregeld te bezoeken, hopelijk wordt het, dank zij het Goois Natuurreservaat, weer als vroeger.

